



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 103/06-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. decembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť Ing. L. M., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. R., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 126/94 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 24/05 a takto

### **r o z h o d o l :**

*1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 126/94 p o r u š i l právo Ing. L. M., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.*

2. Ing. L. M. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 80 000 Sk (slovom osemdesiatisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Ing. L. M. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 753 (slovom deväťtisíc sedemsto päťdesiat tri slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. J. R., do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Základné právo Ing. L. M. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 24/05 porušené nebolo.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 22. marca 2006 č. k. I. ÚS 103/06-14 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. L. M., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 126/94 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 24/05 (ďalej aj „napadnuté konania“).

1.1 Zo sťažnosti vyplynulo, že 27. júna 1994 podal sťažovateľ voči odporkyni Ing. K. a spol. na vtedajšom Obvodnom súde Bratislava 1 (od 1. januára 1997 ako Okresný súd Bratislava I) žalobu o zaplatenie istiny s príslušenstvom a trovami konania. Tento občianskoprávny spor je vedený pod sp. zn. 19 C 126/94. Okresný súd 27. apríla 1995 rozsudkom sp. zn. 19 C 126/94 rozhodol o povinnosti žalovanej strany zaplatiť

sťažovateľovi žalovanú istinu s 3 % úrokom a trovy konania. Dňa 3. novembra 1995 okresný súd doplnujúcim rozsudkom priznal sťažovateľovi aj trovy právneho zastúpenia. Uvedené rozhodnutie však nenadobudlo právoplatnosť.

Dňa 5. júna 2002 podal žalovaný v 2. rade odvolanie proti opätovnému rozsudku okresného súdu č. k. 19 C 126/94–176 z 10. apríla 2002, ktorým bola žalovaným uložená povinnosť predmetnú istinu zaplatiť. O tomto odvolaní rozhodol krajský súd rozsudkom z 5. novembra 2003 sp. zn. 10 Co 99/03, sp. zn. 10 Co 201/03 a sp. zn. 10 Co 281/09, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa čo do zaplatenia istiny potvrdil a vo zvyšku rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vo zvyšnej časti návrh zamietol a nepriznal sťažovateľovi ani trovy prvostupňového konania.

Proti rozsudku krajského súdu z 5. novembra 2003 podali dovolanie sťažovateľ a žalovaný v 2. rade, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom z 30. novembra 2004 sp. zn. 3 Cdo 94/2004 zrušil výrok rozsudku krajského súdu týkajúci sa zmeny rozsudku okresného súdu v časti žalovanej sumy, ako aj trov odvolacieho konania a konania na súde prvého stupňa. Vec bola zároveň vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie. Vzhľadom na to, že krajský súd vo veci nekonal, sťažovateľ 26. apríla 2005 zaslal predsedníčke krajského súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Dňa 13. mája 2005 bol sťažovateľovi doručený list, v ktorom predsedníčka krajského súdu uviedla, že sťažnosť na prieťahy považuje za dôvodnú.

Sťažovateľ až 21. novembra 2005 prevzal rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 10 Co 24/05 z 30. júna 2005, ktorým krajský súd rozhodol o odvolaní žalovaného v 2. rade podanom 5. júna 2002. Sťažovateľ ďalej uviedol, že od rozhodnutia odvolacieho súdu do zaslania písomného vyhotovenia rozhodnutia uplynulo takmer päť mesiacov.

Sťažovateľ je toho názoru, že v konaní pred okresným súdom, ako aj krajským súdom sa správal aktívne a súčinnosťne. Okrem toho sťažovateľ urgoval konanie pred krajským súdom aj dvoma sťažnosťami.

Pokiaľ ide o postup samotných štátnych orgánov, sťažovateľ uvádza, že do dnešného dňa okresný súd o návrhu právoplatne nerozhodol, a to najmä v dôsledku nesprávneho postupu a zbytočných prieťahov v konaní pred krajským súdom, krajský súd tým, že o odvolaní žalovaného v 2. rade podanom 5. júna 2002 rozhodol až 30. júna 2005 a písomné vyhotovenie svojho rozhodnutia doručil sťažovateľovi až 21. novembra 2005, podstatným

spôsobom prispel k celkovým priet'ahom, navyše krajský súd meritórne vo veci nerozhodol, opätovne len v časti predmetu konania vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

1.2 Vzhľadom na vyššie uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

*„1. Základné právo Ing. L. M. (...) na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bolo nečinnosťou Okresného súdu Bratislava I v konaní pod sp. zn. 19 C 126/94 porušené.*

*2. Základné právo Ing. L. M. (...) na prejednanie veci bez zbytočného priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo nečinnosťou Krajského súdu v Bratislave v konaní o opravnom prostriedku č. k. 10 Co 24/05 porušené.*

*3. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 126/94 konať bez zbytočných priet'ahov.*

*4. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Ing. L. M. (...) finančné zadostučinenie vo výške 500.000,- Sk (...).*

*5. Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Krajskému súdu v Bratislave zaplatiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 19.600,- Sk + DPH, k rukám právneho zástupcu, a to do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“*

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili všetci účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom Mgr. M. L., listom z 2. októbra 2006 sp. zn. Spr. 2115/06, krajský súd zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. D. K., listom z 3. augusta 2006 sp. zn. Spr. 3467/06 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu a krajského súdu, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 7. novembra 2006.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol, že:

*„(...) dovoľujeme si Vám (...) oznámiť, že netrvám na ústnom prejednaní doručenej sťažnosti, súhlasím s tým, aby podľa ust. § 30 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii*

*Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti (...).*

*Dovoľujem si poukázať na skutočnosť, že navrhovateľ nevyužil možnosť v súlade so zák. č. 757/2004 Z. z. v platnom znení a nepodal sťažnosť na prietahy v konaní na Okresný súd Bratislava I.*

*Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že návrh na začatie konania bol doručený tunajšiemu súdu dňa 27. 06. 1994. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 19 C 126/94 zo dňa 27. 04. 1995.*

*Z dôvodu podaného odvolania bola vec predložená Krajskému súdu v Bratislave, ktorý uznesením č. k. 13 Co 45/96-38 zo dňa 29. 04. 1996 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.*

*Dňa 09. 10. 1998 požiadal navrhovateľ o nariadenie predbežného opatrenia (zakázať odporcovi nakladať s majetkom) a súd uznesením č. k. 19 C 126/94-87 zo dňa 12. 01. 1999 právoplatným dňa 08. 02. 1999 návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel.*

*Po doplnení dokazovania súd opätovne rozhodol rozsudkom č. k. 19 C 126/94-176 zo dňa 10. 04. 2002 právoplatným dňa 08. 04. 2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 10 Co 99/03, 10 Co 201/03, 10 Co 281/03.*

*Z dôvodu podaného dovolania bola vec predložená na NS SR dňa 28. 09. 2004. NS SR rozsudkom č. k. 3 Cdo 94/2004-279 zo dňa 30. 11. 2004 zrušil výrok rozsudku Krajského súdu v Bratislave v časti týkajúcej sa zmeny a dovolanie odporcu v 2. rade odmietol. Vec bola z uvedeného dôvodu predložená Krajskému súdu v Bratislave dňa 24. 01. 2005.*

*Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 10 Co 24/05 zo dňa 30. 06. 2005 rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo veci zákonná sudkyňa koná s poukazom na stave vybavovaných vecí v oddelení 19 C bez zbytočných prietahov a stanovila posledný termín pojednávania na deň 23. 10. 2006 a z uvedeného dôvodu Vám nie je možné spis zapožičať k nahliadnutiu. Po uvedenom termíne Vám súdny spis obratom zašlem k nahliadnutiu.*

*Ako to vyplýva z priebehu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19 C 126/94 nedošlo k zbytočným prieťahom v konaní zo strany konajúcej sudkyne. K priebehu konania na odvolacom a dovolacom súde sa nemôžem vyjadriť.*

*S poukazom na uvedené si dovoľujeme navrhnúť váženému Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby bola vzatá na vedomie skutočnosť, že súd konal v súlade s platnými právnymi predpismi s ohľadom na množstvo vecí vybavovaných v oddelení.*

*V prípade, že ÚS SR dospeje k záveru, že bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, navrhujeme aby ÚS SR zvážil nepriznanie finančného zadosťučinenia.“*

2.2 Predsedníčka krajského súdu vo svojom vyjadrení uviedla, že:

*„(...) Vec napadla na Krajský súd dňa 24. 01. 2005 a bola pridelená senátu JUDr. G. Vec bola rozhodnutá dňa 30. 06. 2005 a spis bol vrátený Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie dňa 09. 11. 2005.*

*(...) Zároveň si Vám dovoľujem oznámiť, že netrvám na verejnom ústnom pojednávaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.“*

2.3 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedeným vyjadreniam okresného súdu a krajského súdu uviedol, že:

*«(...) oznamujem súdu, že v zmysle § 30 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatej veci sťažovateľa proti porušovateľom, nakoľko zastávam názor, že ústne pojednávanie pravdepodobne neprispieje k ďalšiemu objasneniu veci samej.*

*Súčasne oznamuje Ústavnému súdu Slovenskej republiky, že si uplatňujem trovy právneho zastúpenia: (...) 34.986,- Sk vrátane DPH.*

*Trovy právneho zastúpenia prosím zaslať do 3 dní od právoplatného rozhodnutia na účet.*

*K vyjadreniu predsedníčky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03. 08. 2006 uvádzam nasledovné:*

*Listom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. 05. 2005, ktorý bol odpoveďou na sťažovateľovu sťažnosť na prieťahy v konaní JUDr. D. K., predsedníčka Krajského súdu*

v Bratislave, oznámila sťažovateľovi skutočnosť, že po prešetrení jeho sťažnosti na prietahy v konaní, považuje sťažovateľovu sťažnosť za dôvodnú a súčasne uviedla, že vybavujúci sudca bol na túto skutočnosť písomne upozornený a zároveň mu bolo uložené urýchlene a bez prietahov vo veci konať. Vec bola vrátená Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie dňa 09. 11. 2005, teda po viac ako desiatich mesiacoch a súčasne nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté.

Ako bolo uvedené v samotnej sťažnosti pre porušenie práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podanej sťažovateľom, ktorá bola Ústavnému súdu SR doručená dňa 27. 12. 2005, cit. „z pohľadu porušenia práv sťažovateľa za jednoznačne kľúčový považujeme neodôvodnene zdĺhavý postup Krajského súdu v Bratislave, ktorý po doručení spisového materiálu z Najvyššieho súdu SR rozhodol o odvolaní až po viac ako 3 rokoch od podania odvolania 30. 06. 2005 a písomné vyhotovenie rozhodnutia doručil účastníkom až 21. 11. 2005, teda po viac ako 5 mesiacoch od rozhodnutia o odvolaní. Krajský súd v Bratislave postupoval veľmi pomaly, čím poskytol žalovaným v spore možnosti znížiť svoj majetok a tak značne minimalizovať účel celého súdneho konania a v konečnom dôsledku i vymozenie pohľadávky sťažovateľa.“

K vyjadreniu predsedu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02. 10. 2006 uvádzam nasledovné:

Je skutočnosťou, že sťažovateľ nepodával sťažnosti na prietahy v konaní na Okresný súd Bratislava I avšak dňa 28. 01. 1998 právny zástupca sťažovateľa, JUDr. V. K., zaslal žiadosť o nariadenie pojednávania, nakoľko súd vo vec nekonal. Žiadosť o nariadenie pojednávania z dôvodu nekonania vo veci bola opakovane bez náležitej odpovedi podaná dňa 28. 12. 1999 a 07. 06. 2000.

Právny zástupca sťažovateľa podal ďalšiu Žiadosť o nariadenie pojednávania dňa 12. 06. 2001. Dňa 11. 07. 2001 bola Okresným súdom Bratislava I, zaslaná odpoveď, ktorou Mgr. M. L. ako predseda Okresného súdu Bratislava I, oznámil sťažovateľovi skutočnosť, že cit. „k danému dňu z personálnych dôvodov nie je možné určiť termín pojednávania a pokračovať v konaní.“

V zmysle vyššie uvedeného mám za to, že napriek objektívnemu aktívnemu záujmu sťažovateľa o predmetný spor, k jeho ukončeniu neprišlo a vymozenie pohľadávky zdĺhavým

*konaním súdov je k dnešnému dňu takmer nemožné a vymoženie akejkoľvek čiastky je viac než hypotetické.*

*V prípade, že Ústavný súd SR dospeje k záveru, že boli porušené práva sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd navrhujem, aby Ústavný súd SR prihliadol na skutočnosť, že značne vysoká pohľadávka sťažovateľa je konaním príslušných súdov reálne nevymožiteľná a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v zmysle písomného návrhu.»*

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

## II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 19 C 126/94 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 24/05:

Dňa 27. júna 1994 sťažovateľ podal okresnému súdu (v tom čase Obvodnému súdu Bratislava 1) návrh proti Ing. O. K. (ďalej len „odporkyňa v 1. rade“) a T. – Ľ. R. (ďalej len „odporca v 2. rade“) o zaplatenie 2 172 511 Sk s príslušenstvom. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 19 C 126/94.

Dňa 6. júla 1994 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku v lehote 3 dní a predloženie zmluvy o pôžičke a zmluvy o prevzatí dlhu.

Dňa 1. augusta 1994 bol vyhotovený záznam o zaplatení, podľa ktorého 29. júla 1994 sťažovateľ zaplatil súdny poplatok.

Dňa 17. októbra 1994 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 22. november 1994.

Dňa 22. novembra 1994 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu neúčasti odporcov, ktorí si neprevzali predvolania a zároveň okresný súd uložil sťažovateľovi, aby doručil doklady vzťahujúce sa k veci, prípadne aby oznámil adresu odporkyne v 1. rade.

Dňa 16. decembra 1994 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 26. január 1994.

Dňa 25. januára 1995 odporkyňa v 1. rade doručila okresnému súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní nariadenom na 26. január 1995.

Dňa 26. januára 1995 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo pre neprítomnosť účastníkov odročené na 15. február 1995 s tým, že právny zástupca sťažovateľa zabezpečí jeho účasť a odporcovia budú predvolaní pod hrozbou poriadkovej pokuty a predvedenia.

Dňa 15. februára 1995 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené pre neúčasť odporcov na 23. marec 1995 s tým, že odporca v 2. rade bude predvedený a odporkyňa v 1. rade bude predvolaná až po tom, čo sa vráti okresnému súdu doručienka. Sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby sledovala vrátenie doručienky od odporkyne v 1. rade.

Dňa 17. februára 1995 sudkyňa požiadala Miestne oddelenie Policajného zboru R. o doručenie predvolania odporcovi v 2. rade.

Dňa 22. februára 1995 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby predvolala odporkyňu v 1. rade pod hrozbou pokuty a predvedenia.

Dňa 23. marca 1995 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 27. apríl 1995 s tým, že okresný súd si vyžiada stanovisko polície ku konaniu ČVS: PZ 115/201-94/HO. Sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyžiadala spis ČVS: PZ 115/201-94/HO.

Dňa 10. apríla 1995 Miestne oddelenie Policajného zboru B. doručilo okresnému súdu oznámenie, že jeho žiadosť o doručenie zásielky odporkyni v 1. rade odstúpilo Miestnemu oddeleniu Policajného zboru B.

Dňa 26. apríla 1995 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že sa na okresný súd dostavil vyšetrovateľ so spisovým materiálom ČVS: PZ 115/201-94, z ktorého bolo zistené, že vec nie je ukončená, keďže nebol vypočutý Ing. K. a Ľ. R.

Dňa 27. apríla 1995 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa odporcovia nedostavili, hoci termín pojednávania vzali na vedomie, preto sudkyňa rozhodla, že sa bude pojednávať bez odporcov. Na tomto pojednávaní sudkyňa vyhlásila rozsudok č. k. 19 C 135/94-23.

Dňa 4. júla 1995 sťažovateľ doručil okresnému súdu odvolanie proti uvedenému rozsudku.

Dňa 7. júla 1995 odporkyňa v 1. rade doručila okresnému súdu odvolanie proti rozsudku č. k. 19 C 126/94-23.

Dňa 3. novembra 1995 okresný súd vydal doplňujúci rozsudok č. k. 19 C 126/94-30.

Dňa 6. novembra 1995 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby zaslala odvolania účastníkom konania.

Dňa 7. februára 1996 bol spis predložený krajskému súdu (v tom čase Mestskému súdu v Bratislave) a vec bola vedená pod sp. zn. 13 Co 45/96.

Dňa 21. mája 1996 sťažovateľ doručil okresnému súdu odvolanie splnomocnenia, ktoré udelil svojej právnej zástupkyňi.

Dňa 3. júla 1996 okresný súd doručil krajskému súdu žiadosť na vrátenie spisu.

Dňa 8. júla 1996 krajský súd doručil okresnému súdu spis ako aj uznesenie č. k. 13 Co 45/96-38, ktorým rozsudok č. k. 19 C 126/94-23, ako aj doplňujúci rozsudok č. k. 198 C 135/94-30 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 18. júla 1996 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby doručila uznesenie č. k. 13 Co 45/96-38 účastníkom konania.

Dňa 26. augusta 1996 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 18. november 1996.

Dňa 9. októbra 1996 sťažovateľ doručil okresnému súdu splnomocnenie pre nového právneho zástupcu, ktorý v ten deň študoval spis.

Dňa 13. novembra 1996 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca sťažovateľa sa dostavil na okresný súd a oznámil, že im nebolo doručené predvolanie na pojednávanie nariadené na 18. november 1996 a zároveň prevzal toto predvolanie.

Dňa 18. novembra 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že odporkyňa v 1. rade do 3 dní predloží okresnému súdu dôvody, pre ktoré namietla zaujatosť okresného súdu.

Dňa 2. januára 1997 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala odporkyňu v 1. rade, aby do 3 dní zaslala okresnému súdu dôvody jeho zaujatosti, alebo oznámila, že na námietke netrvá.

Dňa 4. júna 1997 okresný súd opakovane vyzýval odporkyňu v 1. rade, aby do 3 dní zaslala dôvody jeho zaujatosti, alebo oznámila, že na námietke netrvá.

Dňa 12. augusta 1997 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 17. december 1997.

Dňa 17. decembra 1997 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že odporkyňi v 1. rade sa ukladá, aby do 7 dní predložila pod hrozbou pokuty 5 000 Sk odôvodnenie zaujatosti okresného súdu, plnú moc pre právneho zástupcu a v lehote 14 dní založila do spisu doklad o trestnom oznámení, ktoré mieni podať na sťažovateľa a odporcu v 2. rade.

Dňa 19. januára 1998 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca sťažovateľa nahliadol do spisu.

Dňa 21. januára 1998 sudkyňa opätovne vyzvala odporkyňu v 1. rade, aby založila do spisu pod hrozbou pokuty 5 000 Sk odôvodnenie zaujatosti okresného súdu a plnú moc pre právneho zástupcu.

Dňa 22. januára 1998 Okresný úrad vyšetrovania Policajného zboru B. doručil okresnému súdu žiadosť o zaslanie spisu sp. zn. 19 C 126/94.

Dňa 23. januára 1998 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby oznámila Okresnému úradu vyšetrovania B., že vec nie je skončená a že do spisu sp. zn. 19 C 126/94 môžu nahliadnuť.

Dňa 28. januára 1998 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca sťažovateľa nahliadol do spisu.

Dňa 28. januára 1998 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 30. januára 1998 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 20. máj 1998.

Dňa 23. marca 1998 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že odporkyňa v 1. rade nahliadla do spisu.

Dňa 20. mája 1998 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 7. október 1998 s tým, že odporcovia budú volaní pod hrozbou pokuty a predvedenia políciou.

Dňa 10. júna 1998 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca sťažovateľa nahliadol do spisu.

Dňa 30. septembra 1998 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca sťažovateľa nahliadol do spisu.

Dňa 6. októbra 1998 sťažovateľ doručil okresnému súdu vyjadrenie k vykonanému dokazovaniu.

Dňa 6. októbra 1998 odporkyňa v 1. rade ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 7. október 1998.

Dňa 7. októbra 1998 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené s tým, že odporcovia budú predvedení políciou.

Dňa 7. októbra 1998 bola okresnému súdu doručená faxová správa, ktorou svedok Ing. K. ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní konanom v tento deň.

Dňa 13. októbra 1998 sťažovateľ doručil okresnému súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia počas konania.

Dňa 13. októbra 1998 okresný súd vydal uznesenie č. k. 19 C 126/94-87, ktorým rozhodol o predbežnom opatrení tak, že zakázal odporcom nakladať s ich majetkom.

Dňa 3. augusta 1998 Okresný úrad vyšetrovania Policajného zboru B. doručil okresnému súdu žiadosť o zaslanie spisu sp. zn. 19 C 126/94.

Dňa 21. mája 1999 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 19. júl 1999.

Dňa 31. mája 1999 sťažovateľ doručil okresnému súdu žiadosť o zabezpečenie účasti odporcov predvedením.

Dňa 19. júla 1999 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že sa odporkyňa v 1. rade ukladá, aby doložila okresnému súdu fotokópie podaní, ktoré sa týkajú trestného konania voči Ing. K. a kópiu návrhu na zaplatenie 3 mil. Sk.

Dňa 13. augusta 1999 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyčkala na doloženie listín, ktorých uloženie okresný súd nariadil na pojednávaní konanom 19. júla 1999 a potom jej predložila spis.

Dňa 24. augusta 1999 odporkyňa v 1. rade doručila okresnému súdu listiny vyžiadané na pojednávaní konanom 19. júla 1999.

Dňa 28. decembra 1999 sťažovateľ doručil okresnému súdu žiadosť o nariadenie pojednávania.

Dňa 7. februára 2000 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že odporkyňa v 1. rade nahliadla do spisu.

Dňa 9. februára 2000 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 1. marec 2000.

Dňa 1. marca 2000 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že bude zistené či si odporca v 2. rade prevzal predvolanie na pojednávanie.

Dňa 3. marca 2000 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že rekomando pre zásielku doručovanú 9. februára 2000 na adresu odporcu v 2. rade sa v doručovacej knihe nenachádza.

Dňa 7. marca 2000 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že sa vrátila okresnému súdu zásielka adresovaná odporcovi v 2. rade.

Dňa 12. apríla 2000 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby jej predložila spis po 15. auguste 2000.

Dňa 4. decembra 2000 bol vyhotovený úradný záznam, že spis bol predložený sudkyňi po 15. auguste 2000, avšak z dôvodu pridelenia práce z oddelenia Er, pojednávala sudkyňa iba jedenkrát do týždňa, preto nebolo možné nariadiť pojednávanie.

Dňa 9. októbra 2001 Okresný úrad vyšetovania Policajného zboru v B. doručil okresnému súdu žiadosť o zapožičanie spisu.

Dňa 16. októbra 2001 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby oznámila Okresnému úradu vyšetovania Policajného zboru v B., že vec nie je právoplatne skončená a spis nemôže byť zapožičaný.

Dňa 5. novembra 2001 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 5. december 2001 a dala úpravou kancelárii pokyn, aby odporkyňa v 1. rade oznámila v akom štádiu konania je konanie vedené Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 35 C 369/97 a vyšetovanie podozrenia zo spáchania trestného činu podvodu, ďalej aby odporca v 2. rade predložil okresnému súdu doklady o splátkach sťažovateľovi, a vyžiadala pozemnoknižné vložky.

Dňa 9. novembra 2001 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že konanie vedené Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 35 C 369/97 bolo právoplatne skončené a rozhodnutie je potrebné vyžiadať písomne.

Dňa 19. novembra 2001 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyžiadala od Okresného súdu Bratislava III zaslanie rozhodnutia z konania vedeného pod sp. zn. 35 C 369/97.

Dňa 4. decembra 2001 svedok Ing. K. doručil okresnému súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní nariadenom na 5. december 2001.

Dňa 5. decembra 2001 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 28. január 2002 s tým, že sťažovateľ v lehote 10 dní predloží okresnému súdu špecifikáciu návrhu týkajúceho sa výšky úrokov a konkretizáciu sumy 172 511 Sk, doklad o poskytnutí plnenia pre odporcu v 2. rade, doklad o prijatí plnenia od odporcu v 2. rade a odporkyňa v 1. rade predloží aktuálny list vlastníctva.

Dňa 10. decembra 2001 Obvodné oddelenie Policajného zboru R. doručilo okresnému súdu odpoveď na žiadosť o predvedenie.

Dňa 11. decembra 2001 boli okresnému súdu doručené vyžiadané pozemnoknižné vložky.

Dňa 12. decembra 2001 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že sťažovateľ nahliadol do spisu.

Dňa 17. decembra 2001 bol vyhotovený úradný záznam, že oddelenie 19 C bolo v zmysle rozvrhu práce pridelené JUDr. P.

Dňa 18. januára 2002 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie označené ako „*Špecifikácia a doplnenie petitu návrhu*“.

Dňa 25. januára 2002 odporca v 1. rade doručil okresnému súdu podanie označené ako „*Opätovné doplnenie do spisu*“.

Dňa 25. januára 2002 svedok JUDr. S. doručil okresnému súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní nariadenom na 28. január 2002.

Dňa 28. januára 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 20. február 2002 z dôvodu nepredloženia písomného potvrdenia o poskytnutí pôžičky.

Dňa 29. januára 2002 bola okresnému súdu doručená zmluva o pôžičke uzavretá medzi sťažovateľom ako veriteľom a odporcom v 2. rade ako dlžníkom.

Dňa 30. januára 2002 Obvodné oddelenie Policajného zboru R. doručilo okresnému súdu odpoveď na žiadosť o predvedenie odporcu v 2. rade.

Dňa 14. februára 2002 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že pojednávania nariadené sudkyňou na 20. február 2002 boli preložené na termín 10. apríl 2002 z dôvodu jej práceneschopnosti.

Dňa 20. februára 2002 bolo pojednávanie odročené na 10. apríl 2002.

Dňa 21. februára 2002 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že na pokyn sudkyne bola na pojednávanie predvolaná aj svedkyňa V.

Dňa 13. marca 2002 sťažovateľ doručil okresnému súdu upresnenie a doplnenie petitu návrhu.

Dňa 9. apríla 2002 odporkyňa v 1. rade doručila okresnému súdu podanie adresované finančnej polícii označené ako „*Sťažnosť na Ing. M.*“

Dňa 10. apríla 2002 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 19 C 126/94-176.

Dňa 15. mája 2002 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že sťažovateľ nahliadol do spisu.

Dňa 5. júna 2002 odporca v 2. rade doručil okresnému súdu odvolanie proti rozsudku č. k. 19 C 126/94-176.

Dňa 10. júna 2002 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala odporcu v 2. rade, aby doručil okresnému súdu ešte jeden rovnopis svojho odvolania a zaplatil súdny poplatok za podanie odvolania v lehote 3 dní, ďalej aby bol pripojený výpis z obchodného registra obchodnej spoločnosti M., s. r. o. a aby sa zistilo, či bol vydaný živnostenský list pre subjekt T. – Ľ. R.

Dňa 17. júna 2002 sťažovateľ doručil okresnému súdu návrh na opravu rozsudku č. k. 19 C 126/94-176.

Dňa 2. júla 2002 odporca v 2. rade doručil okresnému súdu žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov za odvolanie a zároveň doručil rovnopis odvolania.

Dňa 10. júla 2002 Okresný úrad B., odbor živnostenského podnikania doručil okresnému súdu vyžiadaný výpis zo živnostenského registra.

Dňa 22. júla 2002 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že Ľ. R. je zapísaný v 7 subjektoch T., a nie je zapísaný v Obchodnom registri.

Dňa 7. októbra 2002 okresný súd vydal uznesenie č. k. 19 C 126/94-200, ktorým opravil rozsudok č. k. 19 C 126/94-176 vo výroku o trovách konania uznesenie č. k. 19 C 126/94-201, ktorým nepriznal odporcovi v 2. rade oslobodenie od súdneho poplatku za odvolanie.

Dňa 22. októbra 2002 advokátska kancelária JUDr. F. doručila okresnému súdu opravné uznesenie č. k. 19 C 126/94-200, ktoré jej bolo omylom doručené.

Dňa 29. októbra 2002 odporca v 2. rade doručil okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu č. k. 19 C 26/94-200.

Dňa 4. decembra 2002 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby odvolania odporcu v 2. rade doručila ostatným účastníkom na vyjadrenie v lehote 10 dní.

Dňa 9. decembra 2002 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že sťažovateľ študoval spis a žiadal doručiť uznesenie č. k. 19 C 126/94-200.

Dňa 23. apríla 2003 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby spis predložila krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaniach.

Dňa 29. apríla 2003 bol spis doručený krajskému súdu a ďalej vedený pod sp. zn. 10 Co 99/03 a 10 Co 201/03.

Dňa 20. augusta 2003 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 5. november 2003 a dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľa na predloženie originálu zmluvy o pôžičke, zmluvy o prevzatí dlhu, zmluvy o zriadení záložného práva, doklad o prevzatí pôžičky odporcom v 2. rade a splnomocnenie pre právneho zástupcu.

Dňa 22. októbra 2003 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že sťažovateľ nahliadol do spisu.

Dňa 29. októbra 2003 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že odporkyňa v 1 rade nahliadla do spisu.

Dňa 5. novembra 2003 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 10 Co 99/03-236, 10 Co 201/03, 10 C 281/03, ktorým bol potvrdený napadnutý rozsudok č. k. 19 C 126/94-176 v časti o zaplatení istiny, vo zvyšku bol tento rozsudok zmenený tak, že návrh zamietá, v časti náhrady trov prvostupňového konania bol tento rozsudok zmenený tak, že sťažovateľovi sa náhrada trov nepriznáva, napadnuté uznesenie č. k. 19 C 126/94-200 zo 7. októbra 2002 sa zrušuje a napadnuté uznesenie č. k. 19 C 126/94-201 z 9. októbra 2002 sa potvrdzuje.

Dňa 24. marca 2004 krajský súd doručil okresnému súdu rozsudok č. k. 10 Co 99/03-236, 10 Co 201/03, 10 C 281/03.

Dňa 27. marca 2004 sudkyňa okresného súdu dala úpravou kancelárii pokyn, aby doručila rozsudok krajského súdu účastníkom konania.

Dňa 14. apríla 2004 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že odporca v 2. rade nahliadol do spisu a žiadal o vyhotovenie kópie.

Dňa 5. mája 2004 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že odporca v 2. rade nahliadol do spisu a žiadal o vyhotovenie kópie.

Dňa 6. mája 2004 odporca v 2. rade doručil okresnému súdu dovolanie proti rozsudku č. k. 10 Co 99/03-236.

Dňa 7. mája 2004 sťažovateľ doručil okresnému súdu dovolanie proti rozsudku č. k. 10 Co 99/03-236.

Dňa 17. mája 2004 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala odporcu v 2. rade na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie v lehote 3 dní a za dovolanie, sťažovateľa vyzvala na predloženie osobitného splnomocnenia na zastupovanie pred dovolacím súdom a aby dovolania doručila účastníkom konania na vyjadrenie v lehote 5 dní.

Dňa 28. mája 2004 odporkyňa v 1. rade doručila okresnému súdu podanie, v ktorom žiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie k podaným dovolaniam na 30 dní.

Dňa 28. mája 2004 sťažovateľ doručil okresnému súdu osobitné splnomocnenie na konanie pred dovolacím súdom.

Dňa 28. mája 2004 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že odporca v 2. rade zaplatil súdny poplatok.

Dňa 1. júna 2004 sťažovateľ doručil okresnému súdu vyjadrenie k dovolaniu odporcu v 2. rade.

Dňa 3. júna 2004 odporca v 2. rade doručil okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 19 C 126/94 z 18. mája 2004, ktorým mu bolo uložené zaplatiť súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 10. júna 2004 okresný súd doručil spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaniach. Vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 3 Cdo 94/04.

Dňa 2. septembra 2004 najvyšší súd doručil spis späť okresnému súdu, pretože bol predčasne predložený.

Dňa 7. septembra 2004 sudkyňa okresného súdu dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie v lehote 3 dní.

Dňa 17. septembra 2004 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie, na ktorom zaplatil súdny poplatok za dovolanie.

Dňa 23. septembra 2004 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby spis predložila najvyššiemu súdu.

Dňa 28. septembra 2004 okresný súd doručil spis najvyššiemu súdu.

Dňa 30. novembra 2004 najvyšší súd vydal rozsudok sp. zn. 3 Cdo 94/04, ktorým zrušil výrok rozsudku krajského súdu č. k. 10 Co 99/03-236, 10 Co 201/03, 10 C 281/03, ktorým bol rozsudok okresného súdu č. k. 19 C 126/94-176 zmenený tak, že žaloba sa zamietá a zároveň zrušil výrok o trovách odvolacieho konania.

Dňa 13. decembra 2004 sudkyňa okresného súdu dala úpravou kancelárii pokyn, aby rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 94/04 doručila účastníkom konania.

Dňa 19. januára 2005 sudkyňa okresného súdu dala úpravou kancelárii pokyn, aby spis predložila krajskému súdu na základe rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 94/04.

Dňa 24. januára 2005 okresný súd doručil spis krajskému súdu a ďalej bol vedený pod sp. zn. 10 Co 24/05.

Dňa 29. apríla 2005 sťažovateľ doručil krajskému súdu sťažnosť na prietahy v konaní a žiadosť o nariadenie pojednávania.

Dňa 30. júna 2005 krajský súd uznesením č. k. 10 Co 24/05-92 rozhodol, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 22. júla 2005 bola predsedníčke krajského súdu predložená žiadosť o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia z 30. júna 2005.

Dňa 22. júla 2005 predsedníčka krajského súdu predĺžila lehotu na vyhotovenie uvedeného rozhodnutia do 31. augusta 2005.

Dňa 31. augusta 2005 v tej istej veci bola predsedníčke krajského súdu predložená žiadosť o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia. Toho istého dňa predsedníčka krajského súdu podpísala predtlač s povolením predĺženia lehoty bez jej konkretizácie.

Dňa 30. septembra 2005 sudca krajského súdu odovzdal kancelárii spis sp. zn. 10 Co 24/05 na prepis diktovaného digitálneho záznamu rozhodnutia z 30. júna 2005.

Dňa 10. novembra 2005 bolo okresnému súdu doručené uznesenie č. k. 10 Co 24/05-92 z 30. júna 2005.

Dňa 15. novembra 2005 sudkyňa okresného súdu dala úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenie krajského súdu č. k. 10 Co 24/05-92 doručila účastníkom konania a vyzvala sťažovateľa, aby v lehote 15 dní špecifikoval svoj nárok na úroky z omeškania.

Dňa 22. decembra 2005 sťažovateľ doručil okresnému súdu vyžiadanú špecifikáciu príslušenstva.

Dňa 8. februára 2006 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že odporkyňa v 1. rade nahliadla do spisu.

Dňa 9. februára 2006 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že odporkyňa v 1. rade nahliadla do spisu a žiadala o vyhotovenie kópie.

Dňa 12. apríla 2006 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 7. jún 2006.

Dňa 15. mája 2006 právny zástupca odporcu v 2. rade doručil okresnému súdu vypovedanie splnomocnenia.

Dňa 18. mája 2006 odporca v 2. rade doručil súdu splnomocnenie pre nového právneho zástupcu.

Dňa 7. júna 2006 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 25. september 2006 s tým, že sa ukladá sťažovateľovi, aby v lehote 15 dní upravil žalobný návrh.

Dňa 22. septembra 2006 odporkyňa v 1. rade doručila okresnému súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní nariadenom na 25. september 2006.

Dňa 25. septembra 2006 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 23. október 2006.

Dňa 23. októbra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 19 C 126/94-313, ktorým bolo konanie v časti zaplataenia istiny 2 000 000 Sk a v časti zaplataenia istiny 172 511 Sk s úrokom z omeškania zastavené a návrh v časti zaplataenia úrokov z omeškania zo sumy 2 000 000 Sk zamietnutý.

### **III.**

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 126/94 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 24/05 dochádza k porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu a ESLP sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci,

správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti vecí, dĺžka napadnutých konaní podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti vecí. Napokon ani predseda okresného súdu, ale ani predsedníčka krajského súdu vo svojom vyjadrení nepoukázali na skutkovú alebo právnu zložitosť vecí vedených okresným súdom pod zn. zn. 19 C 126/94 a krajským súdom pod sp. zn. 10 Co 24/05.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvaných veciach, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetných konaniach k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom súdov v napadnutých veciach:

3.1 Postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 126/94:

Pokiaľ ide o postup okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd konštatuje, že toto konanie sa začalo 27. júna 1994 a bolo ukončené vyhlásením rozsudku 23. októbra 2006, teda po odpočítaní dvoch rokov a ôsmich mesiacov, keď sa vec nachádzala na krajskom súde a na najvyššom súde, napadnuté konanie pred okresným súdom trvalo deväť rokov a osem mesiacov. Okresný súd bol pritom vo veci aj opakovane nečinný, konkrétne od 18. novembra 1996 do 12. augusta 1997 (deväť mesiacov), od 13. októbra 1998 do 21. mája 1999 (sedem mesiacov), od 24. augusta 1999 do 9. februára 2000 (päť mesiacov), od 7. marca 2000 do 5. novembra 2001 (dvadsať mesiacov), od 4. decembra 2002 do 23. apríla 2003 (štyri mesiace) a od 22. decembra 2005 do 12. apríla 2006 (štyri mesiace). Na okresnom súde teda v danej veci neboli vykonané počas doby viac ako štyroch rokov v podstate žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia absolútnej

nečinnosti okresného súdu sú z hľadiska čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru netolerovateľné. K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti vecí alebo správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu.

Obranu okresného súdu, podľa ktorej „*súd konal (...) s ohľadom na množstvo vecí vybavovaných v oddelení*“ nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Skutočnosť, že okresný súd mal prípadne organizačné problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02). Rovnako nemohol ústavný súd prihliadať na poznámku predsedu okresného súdu, podľa ktorého „*nedošlo k zbytočným priet'ahom v konaní zo strany konajúcej sudkyne*“. V tejto súvislosti ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Ústavný súd už uviedol, že ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 126/94, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

3.2 Postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 24/05:

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). V danej veci o odvolaní sťažovateľa bolo rozhodnuté krajským súdom v napadnutom konaní po piatich mesiacoch, pričom odvolacie konanie trvalo necelých desať mesiacov. Podľa názoru ústavného súdu nemožno na základe skutočností, ktoré vyplývajú z predmetného spisu, považovať postup krajského súdu za taký, ktorý by bolo možné vzhľadom na celkové okolnosti prípadu kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle citovaného článku ústavy a dohovoru.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 24/05 porušené nebolo, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 4.

4. Pretože 23. októbra 2006 okresný súd vyhlásil rozsudok č. k. 19 C 126/94-313, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľ navrhol priznať mu primerané finančné zadost'učinenie, čo zdôvodnil okrem iného aj tým, že súdy „*postupovali veľmi pomaly, čím poskytli žalovaným v spore možnosti znížiť svoj majetok a tak značne minimalizovať účel celého súdneho konania a v konečnom dôsledku i vymoženie pohľadávky sťažovateľa*“.

*Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vo vzťahu k okresnému súdu nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu považuje za primerané vo výške 80 000 Sk.*

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 9. októbra 2005, podanie sťažnosti 27. decembra 2005 a stanovisko k vyjadreniu súdov zo 7. novembra 2006). Za dva úkony vykonané v roku 2005 patrí odmena v sume dvakrát po 2 501 Sk, preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 5 002 Sk. Spolu s režijným paušálom ku každému úkonu (2 x 150 Sk v roku 2005) tvorí náhrada trov za dva úkony vykonané v roku 2005 sumu 5 302 Sk, v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Za jeden úkon, ktorý bol vykonaný v roku 2006, patrí odmena pre sťažovateľa v sume 2 730 Sk. Spolu s režijným paušálom k tomuto úkonu (164 Sk v roku 2006) tvorí náhrada trov za úkon vykonaný v roku 2006 sumu 2 894 Sk v zmysle citovanej vyhlášky. Celkové trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 8 196 Sk, ku ktorej bolo

treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 1 557,24 Sk, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú zaokrúhlene celkove sumu 9 753 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľom rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2006